

РЕШЕНИЕ

№ 17452

гр. София, 19.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 11.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3532** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № РД-04-02-1396/22.03.2024 г. на И.Ф Административен ръководител – Районен прокурор на Софийска районна прокуратура, с която е разпоредено да не се актуализира, считано от 01.01.2024 г., трудовото възнаграждение на Г. Л. М. във връзка с г., касаещо идентичен казус за миналогодишното актуализиране на възнаграждението на прокурор Г. М. и получен в тази връзка отговор, с изх. № ГП-2101/ решение на Общото събрание на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет по Протокол № 1/07.03.2024г - т. 6 и утвърдена актуализирана Таблица № 1, с която считано от 01.01.2024 г. са определени максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, решение на Пленума на ВСС по Протокол № 9/06.04.2023 г. по т. 2., отправено запитване към Администрацията на Главния прокурор на Република България, с изх. Адм. № 2223/21.08.2023 23.08.2023 г., издадена на основание чл.140 от Закона за съдебната власт.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорваната заповед поради противоречие с материалноправните разпоредби и духа и целта на закона. Твърди се, че същата е в пряко противоречие с § 46 от Закона за изменение и допълнение (ЗИД) на Закона за съдебната власт (ЗСВ) в редакцията от ДВ, бр. 32 от 2022 г., в сила от

28.07.2022 г., изм. с Решение на КС на РБ – ДВ, бр. 56 от 2022 г. Жалбоподателят поддържа, че с посочената разпоредба е въведена забрана за засягане на придобития ранг и размер на възнаграждението на магистратите към момента на закриване със закон на специализираните съдилища и прокуратури. Счита, че в резултат от обжалваната заповед, с която не е актуализирана заплата му, на практика е понижен от прокурор в Специализирана апелативна прокуратура в прокурор в районна прокуратура, без да е наказван, без да е участвал в конкурс за назначаване в районна прокуратура и без решение на ВСС в този смисъл. Излага съображения, че процесната заповед не е мотивирана от правна страна, тъй като няма конкретното правно основание, защо спрямо него не е приложим § 46 от Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт. Моли да бъде отменена същата. Претендира направените по делото разноски.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се явява лично. Поддържа жалбата по изложените в нея доводи и моли да бъде уважена. Претендира присъждане на разноски за платена държавна такса.

Ответникът – административен ръководител – районен прокурор на СРП, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В депозирано по делото становище от 03.07.2024 г. (л.25-26) са изложени доводи за неоснователност на оспорването. Иска от съда да отхвърли жалбата.

Изразява становище, че § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ се прилага в случай на преназначаване в равен по степен орган на съдебната власт, какъвто не е настоящият по отношение на Г. М., който е заявил желание да бъде преназначен в орган на съдебната власт от по-ниска степен, а именно Софийска районна прокуратура. В тази връзка е изложено, че процесната заповед да не се актуализира, считано от 01.01.2024 г. трудовото възнаграждение на Г. Л. М. - прокурор в СРП, съгласно решение на Общото събрание на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет по протокол № 1/07.03.2024г. по т. 6., тъй като размерът на получаваното трудово възнаграждение (5284 лв.) е по-голям от този, определен за прокурор в СРП е втори ранг е промените в Таблица № 1 от 01.01.2024 г. е законосъобразна.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител по делото и не дава становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 60 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

По делото е безспорно, че Г. Л. М. е заемал длъжността прокурор в Апелативна специализирана прокуратура, с ранг „прокурор във ВКП и ВАП“, а след влизане в сила на ЗИД на ЗСВ - ДВ. бр.32 от 26 Април 2022 г., на основание § 45, ал. 2 и § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ, по негова молба е преназначен на длъжност „прокурор“ в Софийска районна прокуратура, със запазване на придобития ранг и размер на възнаграждението, с решение на пленума на ВСС, прието на заседание, за което е съставен протокол, приложен по делото на л. 23, по т. 4.7.

Съгласно Протокол № 9/06.04.2023 г. от проведено заседание на ПВСС по т. 2 от дневния ред относно „Бюджет и финанси“ ПВСС е приел решение, че преназначените магистрати по § 44, ал. 1 и § 45, ал. 1 и ал. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ запазват размера на придобит ранг и размера на възнаграждение съгласно § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ до следващи изменения на възнаграждението за длъжност и/или ранг, което следва да отговаря на заеманата от тях длъжност и е определено с Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи.

Считано от 01.04.2023 г. е влязла в сила актуализирана Таблица № 1, с която са определени максималните възнаграждения за основна заплата и ранг на съдии, прокурори и следователи, утвърдена с решение на ПВСС от 17.08.2023 г. по т. 4.1. от протокол № 22 на заседание на ПВСС от същата дата.

С писмо изх. № 346/2020 г. от 15.03.20 г. на администрацията на Главен прокурор на РБ административните ръководители на прокуратурите в РБ са получили извлечение от Протокол № 1, т. 6 от заседание на Общото събрание на ВСС и ВПС, проведено на 07.03.202 г., ведно с Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи в сила от 01.01.2024г. Във връзка с това писмо е изпратено от административния ръководител на СРП писмо до главен секретар при администрацията на Главен прокурор на РБ с адм. № 2223/13 от 21.08.2023 г., с което се иска разяснение, следва ли да бъде увеличено основното месечно възнаграждение на Г. М. – прокурор в СРП, считано от 01.04.2023 г., поради факта, че в момента същият получава такова в размер на 4 974 лв. и възнаграждение за първи ранг в размер на 310 лв., а считано от 01.04.2023 г. основното месечно възнаграждение на прокурор в СРП е в размер на 4 154 лв., а допълнителното такова за втори ранг е в размер на 500 лв.

С Писмо изх. № ГП-2101/2023 г. от 23.08.2023 г. на Главния секретар при администрацията на Главния прокурор на РБ СРП е уведомена, че, тъй като размерът на получаваното от прокурор М. трудово възнаграждение е по-голям от този, определен за прокурор в СРП с втори ранг, съгласно промените в таблица № 1, приети от ПВСС на 17.08.2023 г., възнаграждението на същия не подлежи на актуализиране съгласно решение на ПВСС по Протокол № 9/06.04.2023 г., по т. 2.

Въз основа на горното и при съобразяване на становището на Главния секретар при администрацията на Главния прокурор на РБ, И.Ф. Административен ръководител – Районен прокурор на Софийска районна прокуратура – С. Д., е издала Заповед № РД-04-02-1396/22.03.2024 г., с която е разпоредено да не се актуализира, считано от 01.01.2024 г., трудовото възнаграждение на Г. Л. М. съгласно решение на Общото събрание на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет по Протокол № 1/07.03.2024г - т. 6 и утвърдена актуализирана Таблица № 1, с която считано от 01.01.2024 г. са определени максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи, решение на Пленума на ВСС по Протокол № 9/06.04.2023 г. по т. 2., отправено запитване към Администрацията на главния прокурор на Република България, с изх. Адм. № 2223/21.08.2023 23.08.2023 г. във връзка с правомощията си на основание чл.140 от Закона за съдебната власт. Същата е връчена

на адресата на 03.04.2024 г. съгласно саморъчно отбелязване върху нейния хартиен носител, ведно с име и подпис на „Г. М.“.

Заповедта е оспорена по съдебен ред с жалба от Г. М., във връзка с което е образувано настоящото производство.

По делото като доказателство е приета административната преписка по издаване на акта.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Оспореният в настоящото съдебно производство акт е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, доколкото непосредствено засяга права и законни интереси на жалбоподателя. В тази връзка жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя, което обуславя наличието на пряк интерес от оспорването му. Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, видно от отбелязването на датата на връчване върху самия акт, ведно с подпис на Г. М.. Поради изложеното жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168 от АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Относно компетентността на органа, издал оспорвания акт, съдът намира същия за компетентен. В случая актът е издаден от И.Ф Административен ръководител – Районен прокурор на Софийска районна прокуратура съгласно Акт за встъпване в длъжност от 15.02.2024г. на административен ръководител – Градски прокурор на СГП – И. К. /л16/, в чиято структура Г. М. е назначен.

Съгласно хипотезата на чл. 140, ал. 1, т. 1 от ЗСВ административният ръководител на районна, окръжна, военно-окръжна, апелативна и военно-апелативната прокуратура организира и ръководи дейността на съответната прокуратура, а съгласно т. 2 от с.з. той назначава и освобождава служителите в нея, следователно е орган по назначаването по смисъла на Закон за държавния служител. По аргумент от разпоредбата на чл. 30, т. 3 от Закона за държавния служител последният е длъжен да изплаща по установения ред и в срок заплатата на държавния служител. Следователно процесната заповед е издадена от компетентен орган.

Актът е издаден в писмена форма и съдържа всички законоустановени реквизити съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, включително подробни мотиви с изложени фактически и правни основания.

Не се установяват допуснати процесуални нарушения при издаване на заповедта,

включително такива водещи незаконосъобразността ѝ на самостоятелно основание.

Разпореденият с процесната заповед отказ за актуализиране на основната месечна заплата на жалбоподателя е мотивиран с утвърдената и влязла в сила на 01.01.2024 г. актуализирана Таблица № 1, с която Общото събрание на Висшия съдебен съвет и на Висшия прокурорски съвет определя максималните възнаграждения за основна заплата и ранг на съдии, прокурори и следователи. Съгласно нея, основното месечно възнаграждение на прокурор в Софийска районна прокуратура е определено на 4694 /четири хиляди шестстотин деветдесет и четири/ лева, а за ранг “прокурор във ВП“ - 570 /петстотин и седемдесет/ лева или общо максимална сума в размер на 5264 /пет хиляди двеста шестдесет и четири/ лева. Към момента на издаване на процесната заповед, прокурор Г. М. получава възнаграждение за работата си като “прокурор“ в Софийска районна прокуратура, с ранг “прокурор във ВП“, в размер на общо 5284 лв. /пет хиляди двеста осемдесет и четири/ лева, което през 2024г. отново превишава фиксираният размер за прокурор на районно ниво. Следователно получаваното от Г. М. месечно възнаграждение (основно такова и ранг) е по-високо от максималното съгласно приетото от пленума на ВСС за заеманата от него длъжност.

Настоящия съдебен състав приема, че Заповед № РД-04-02-1396/22.03.2024 г. на административен ръководител - районен прокурор на СРП е издадена при правилно приложение на материалния закон и законосъобразно не е актуализирано трудово възнаграждение, считано от 01.01.2024 г. на Г. Л. М. - прокурор в СРП, съгласно решение на Общото събрание на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет от Протокол № 1/07.03.2024 г. по т. 6.

С Решение на ПК на ВСС по Протокол № 29/27.07.2022 г., т. 4.7, считано от 28.07.2022г., Г. Л. М. - прокурор в Апелативна специализирана прокуратура, с ранг „прокурор във ВП и ВАП“ е преназначен в Софийска районна прокуратура, като е запазил достигнатия размер на възнаграждение и придобият ранг общо в размер на 5284 лева.

От 01.01.2024 г. е влязла в сила актуализирана Таблица № 1, с която Общото събрание на Висшия съдебен съвет и Висшия прокурорски съвет е определил максималните възнаграждения за основан заплата и ранг на съдии, прокурори и следователи. Съгласно нея, основното месечно възнаграждение на прокурор в Софийска районна прокуратура е определено на 4694 /четири хиляди шестстотин деветдесет и четири/ лева, а за ранг “прокурор във ВП“ - 570 /петстотин и седемдесет/ лева или общо максимална сума в размер на 5264 /пет хиляди двеста шестдесет и четири/ лева.

Безспорно към момента на издаване на процесната заповед, прокурор Г. М. получава възнаграждение за работата си като “прокурор“ в Софийска районна прокуратура, с ранг “прокурор във ВП“, в размер на общо 5284 лв. /пет хиляди двеста осемдесет и четири/ лева, което през 2024г. превишава фиксираният размер за прокурор на районно ниво. Получаваното от Г. М. месечно възнаграждение (основно такова и ранг) е по-високо от максималното, съгласно приетото от пленума на ВСС за заеманата от него длъжност.

Съгласно § 43 от ЗИД на ЗСВ, ДВ бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. - дв, бр. 56 от 2022 г., с влизането в сила на този закон Специализираният наказателен съд, Апелативният специализиран наказателен съд, Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана прокуратура се закриват. Разпоредбата на § 45, ал. 1 от с.з. предвижда, че прокурорите от Специализираната прокуратура и Апелативната специализирана прокуратура се преназначават при условията и по реда на чл. 194, ал. 1.

Съобразно хипотезата на чл. 194, ал. 1 от ЗСВ, в случаите на закриване на съдилища, прокуратури и следствени органи или при намаляване числеността на броя на заетите длъжности в тях съответната колегия на Висшият съдебен съвет разкрива съответните длъжности в друг равен по степен орган на съдебната власт по възможност в същия апелативен район и преназначават на тях без конкурс съдиите, прокурорите и следователите. Разпоредбата на ал. 2 от с.з. сочи, че при взаимно съгласие за размяна на равна по степен длъжност на съдии в друг съд, на прокурори – в друга прокуратура, и на следователи – в друг следствен отдел, и при съгласие на административните им ръководители, те се преместват без провеждането на конкурс с решение на съответната колегия на Висшия съдебен съвет.

В случая е безспорно, че по молба на Г. М. същият е преназначен на длъжност „прокурор“ в Софийска районна прокуратура, със запазване на придобития ранг и размер на възнаграждението, с решение на пленума на ВСС, съгласно извлечение от протокол за проведено заседание, приложен по делото на л. 23, по т. 4.7. от същия.

Съгласно § 46 от ЗИД на ЗСВ, ДВ бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. - ДВ, бр. 56 от 2022 г., на който се позовава жалбоподателят, лицата по § 44, ал. 1 и § 45, ал. 1 и 4 се преназначават, без да се засягат придобитият ранг и размер на възнаграждение.

В настоящия случай горните разпоредби са спазени, като след закриване на Апелативната специализирана прокуратура жалбоподателят М. е преназначен по реда на чл. 194, ал. 2 от ЗСВ по негово желание в СРП, което се потвърждава в жалбата му. Запазен е придобитият от същия ранг, като е преназначен с ранг прокурор във ВКП и ВАП, както и основното месечно възнаграждение, което е получавал до момента на преназначаването.

Възражението на жалбоподателя, че процесната заповед противоречи на § 46 от ЗИД на ЗСВ е неоснователно.

Съгласно хипотезата на § 46 от ЗИД на ЗСВ, „Лицата по § 44, ал. 1 и § 45, ал. 1 и 4 се преназначават, без да се засягат придобитият ранг и размер на възнаграждение.“

Това налага извода, че се отнасят до случаи, в които магистратите се преназначават в равен по степен съд, прокуратура или следствен отдел. Новелата на § 47, следваща тази на § 46 от ЗИД на ЗСВ, ДВ бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г., изм. - ДВ, бр. 56 от 2022 г., пояснява, че лицата, които имат право на основание чл. 28, чл. 50 или чл. 195, ал. 4 да бъдат възстановени на заеманата длъжност преди избора или назначаването им в закритите с този закон органи на съдебната власт и са подали

молба до съответната колегия на Висшия съдебен съвет в 14-дневен срок от освобождаването им, се възстановяват на равна по степен длъжност в съответните органи на съдебната власт. Процесния случай обаче не е такъв. Жалбоподателят не е преназначен в равна по степен прокуратура, а в такава от по-ниска степен.

Съобразно нормата на чл. 136, ал. 1, изр. второ от ЗСВ прокуратурата се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. В посочената разпоредба се урежда подредбата на прокуратурите по степен. Съгласно същата разпоредба в редакцията от ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 09.08.2016 г., /преди изменението със ЗИД на ЗСВ, ДВ, бр. 32 от 2022 г., в сила от 28.07.2022 г./, прокуратурата на Република България се състои от главен прокурор, Върховна касационна прокуратура, Върховна административна прокуратура, Национална следствена служба, апелативни прокуратури, апелативна специализирана прокуратура, военно-апелативна прокуратура, окръжни прокуратури, специализирана прокуратура, военно-окръжни прокуратури и районни прокуратури. Това налага безспорния извод, че Апелативната специализирана прокуратура е с по-висока степен от Софийска районна прокуратура.

Пленумът на ВСС на заседание от 06.04.2023 г. е приел решение по т. 2 от протокол № 9 от същата дата, че преназначените магистрати по § 44, ал. 1 и § 45, ал. 1 и ал. 4 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ запазват размера на придобития ранг и размера на възнаграждението съгласно § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ до следващи изменения на възнаграждението за длъжност и/или ранг, което следва да отговаря на заеманата от тях длъжност и е определено с Таблица № 1 на ВСС за определяне на максималните основни месечни работни заплати на съдии, прокурори и следователи. Видно от изложеното, разпоредбата на § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ не следва да се разглежда изолирано, а в комбинация с актовете на ВСС относно размера на възнагражденията на магистратите, съответстващи на заеманата длъжност. В случая възнаграждението на жалбоподателя не съответства на заеманата от него длъжност, а именно прокурор в СРП.

В контекста на изложеното следва отново да се отбележи, че в Таблица № 1, в сила от 01.01.2024 г. Общото събрание на Висшия съдебен съвет и на Висшия прокурорски съвет са определени максималните възнаграждения за основна заплата и ранг на съдии, прокурори и следователи, като основното месечно възнаграждение на прокурор в Софийска районна прокуратура е определено на 4694 лева, а за ранг "прокурор във ВП" - 570 лева или общо максимална сума в размер на 5264 лева, а при издаване на процесната заповед т.е. към 2024г., прокурор Г. М. получава за работата си като "прокурор" в Софийска районна прокуратура, с ранг "прокурор във ВП", възнаграждение в размер на общо 5284 лв. лева, което превишава

фиксираният размер за прокурор на районно ниво.

Налага се извода, че отказаната актуализация на заплатата на жалбоподателя, считано от 01.01.2024г. не нарушава нормата на § 46 от ПЗР на ЗИД на ЗСВ, тъй като същият запазва получаваното до момента основно месечно възнаграждение и ранг, които ще продължава да получава и занапред. Засяга се единствено актуализирането на нейния размер, поради посочената нормативна рамка – възнаграждението му да не превишава максималното такова за заеманата длъжност.

По делото не са налице данни, че са нарушени правилата за преназначаването на жалбоподателя. Г. М. е бил назначен като прокурор в СРП по негово заявление, като е запазил придобития ранг и получаваното до момента възнаграждение и с обжалваната заповед на административния ръководител на СРП не е нарушен материалният закон.

Спазена е и целта на закона. Видно от гореизложеното тълкуване на нормативната уредба, нейната цел е да не се влошава положението на магистратите след закриване на органите на съдебната власт, в които са били назначени, след преназначаването им в други такива. Тази цел е постигната с оспорваната заповед, като е запазен размерът на получаваното от Г. М. възнаграждение – основна месечна заплата и ранг.

Настоящият съдебен състав на Административен съд София-град намира, че оспорената заповед е законосъобразна – издадена от компетентен административен орган, в изискуемата от закона писмена форма, при спазване на процесуалните правила при издаването ѝ, съобразена е с материалноправните разпоредби и целта на закона.

В резултат на изложеното жалбата срещу Заповед № РД-04-02-1396/22.03.2024 г. на И.Ф Административен ръководител – Районен прокурор на Софийска районна прокуратура е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на делото и липсата на заявена от ответника претенция за присъждане на разноски, съдът не следва да се произнася по тях.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, Административен съд София-град, III- то отделение, 60-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Л. М., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед № РД-04-02-1396/22.03.2024 г. на И.Ф

Административен ръководител – Районен прокурор на Софийска районна прокуратура.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: